Geachte leden van de commissie ruimte

Allereerst wil ik jullie bedanken om mijn verhaal aan te horen.
Ik zal mijn verhaal doen, maar dit geldt voor de gehele gemeenschap.

Mijn naam is Lies en ik woon in de gemeente Zevenaar.
Ik woon nog met mijn zoontje bij mijn moeder in de wagen. Er zijn op dit moment nog geen extra woonwagens, waardoor velen noodgedwongen in een huis zijn gaan wonen.

Voor ons is familie en samenzijn heel erg belangrijk. Het is onze cultuur en we willen de tradities voorzetten.
Voor mij is familie gelukkig zijn. Samen wakker worden met een bakkie koffie en samen naar bed gaan. De klein kinderen van dicht bij zien opgroeien dat maakt grootouders intens gelukkig.

Ik weet nog 2 jaar geleden, ik ging nog steeds op vakantie met mijn ouders. Terwijl de jongeren tegenwoordig met 17-18 jaar al alleen met vrienden op vakantie gaan. Zij keken mij toentertijd al raar aan? Nog steeds met je ouders op vakantie? Voor mij is dit normaal en maakt mij dat gelukkig.

Waar anderen jongeren dan ook wanneer ze een jaar of 23 zijn niet kunnen wachten dat ze op zichzelf kunnen gaan wonen, willen wij juist **dicht bij** onze familie blijven. Het is traditie om bij je familie te blijven. Bij ons is de deur altijd open, kom binnen zeggen we dan. Maar wel je schoenen uit he.

Ook is het een cultuur ding dat je voor je ouders gaat zorgen. Ik wordt nu ook ouder en merk hoe belangrijk dit is. Wij stoppen onze ouders niet een verzorgingstehuis. Dat is echt een taboe.
Vroeger toen je jong was zorgde je ouders voor jou en wanneer zij ouder zijn, dan zorg je voor hen.

Hier had ik het laatst met mijn collega's over. Het zorgen voor onze ouders en dat de deur altijd open is. Mijn collega's kenden dit niet, maar zij vonden dit zo mooi om te horen.

Wij hebben ook echt een hele mooie cultuur! Wij zijn trots op onze cultuur!

Volgens de Nederlandse wet mag niemand gediscrimineerd worden, dus waarom mocht dat wel bij ons? Wij hebben ons jarenlang achter uitgesteld

gevoeld, of nog erger gediscrimineerd. Er was zelfs een uitsterfbeleid. Dit uitsterfbeleid betekende dat als bewoners van de wagen overlijden de standplaats verdwijnt. In 2018 is dit uitsterfbeleid opgeheven en in datzelfde jaar publiceerde het Ministerie van Binnenlandse zaken het 'Beleidskader gemeentelijk woonwagen- en standplaatsenbeleid, echter werd er tot op heden nog niets gebouwd voor ons. Het is een kwestie van uitstellen en rekken en er werd geen gehoor gegeven aan uw wettelijke opdracht.
Hierdoor voelen wij ons ook al jaren ongehoord.
Het is gegaan van uitsterfbeleid naar lang uitstelbeleid.
Kijk bijvoorbeeld naar andere gemeenten, hier is het al wel gerealiseerd.

Volgens het coalitieakkoord: is iedereen welkom in de gemeente Zevenaar, ongeacht geslacht, geaardheid of geloof.
Ik citeer dan ook uit het coalitieakkoord:
'Een eigen plek te hebben waar je je thuis en geborgen voelt is één van de belangrijkste basisvoorwaarden voor een stabiel en gelukkig leven. Lang niet voor alle inwoners is dit vanzelfsprekend. Daarom is bouwen en anders bouwen één van onze hoogste prioriteiten.'
Daarom wil ik jullie vragen: laat ons niet achter en stel ons niet weer teleur.
Wij willen ook een stabiel en gelukkig leven.
En hopen wij dat jullie allemaal instemmen met dit voorstel.
De wethouder heeft toentertijd onder getuigen toezegging gedaan. We hopen dat dit nu eindelijk opgevolgd wordt.
Bedankt voor jullie tijd.